

[Victor Pürschel.]

Landstinget et Tillidsvotum! — Nævningerne skal dømme efter bedste Samvittighed. Ja, de skal anvende den Lov, der er skrevet, den Lov, der er trykt, ikke den Lov, de maatte bære i deres Hjerter. — „Lige saa stor Frihed som de juridiske Dommere“ belyses derved, at alle Sager, der kom for de juridiske Domstole, førte til Domfældelse en lang Tid, og alle Sager, der kom for Nævninger, førte til Frikendelse. Dom, Straf over Nævninger er uforenelige med denne Institutions hemmelige og juridisk ansvarsløse Karakter.

Ogsaa paa et andet Punkt en rig Udvikling. Radikal Beskedenhed, et helt nyt og ejendommeligt Fænomen. De tre Herrer, der vil stemme imod, holder sig saa beskedent tilbage i Debatten, at det virkelig kunde tjene til Eksempel for de paagældende og andre Radikale ved andre Lejligheder.

Højtærede Minister: Jeg er een Gang for alle vaccineret mod at blive imponeret af Redaktør Henrik Sachs. Det er overhovedet meget sjældent, jeg lader mig imponere af radikale Folk, selv om de er Redaktører ved konservative Blade. Med Hensyn til Ministerens Udtalelse om Benaadningsandragendet skal jeg blot sige, at jeg har ikke bedt Ministeren om en længere principiel Redegørelse; jeg har kun gerne villet have klaret: hvilket var Formaålet med Udtalelsen? Det er nemlig ganske urigtigt, at Udtalelsen var nødvendig for at begrunde Afslaget. Det kunde begrundes ved, at man i Almindelighed ikke giver Benaadning i disse Sager; det kunde begrundes ved, at ingen af Myndighederne havde anbefalet det; der var saamænd Begrundelser nok. Til sidst kunde jeg have Lyst til at anmode Ministeren om at oplyse over for Tinget, i hvilken Lovbestemmelse han har fundet Hjemmel for at eftergive 2 Dage af den idømte Straf.

Formanden: Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Jeg kan for saa vidt tiltræde Ministerens Udtalelse om, at det er ugørligt at løse dette Spørgsmaal tilfredsstillende. Det minder mig om en Udtalelse af Baggesen, da Grundtvig i sin Tid vilde forny en gammeldags Digteform; Baggesen sagde: det er godt, naar det er gjort, men det lader sig ikke gøre! Vi staar vist i denne Sag med ganske de samme Erfaringer.

Ministeren udtalte, at det forbavse-

ham, man havde delt sig i partipolitiske Grupper. Jeg forbavses endnu mere over, at Rigsdagen har delt sig saa absolut. Thi at jeg skulde fastholde mit Standpunkt fra Kommissionen er jo ikke mærkeligt, og at min Gruppe, Partiet Venstre, skulde staa bag mig i denne Sag, er vel heller ikke saa mærkeligt; jeg forstaar ikke Ministerens Udtalelse om, at det er mærkeligt, man i Partiet Venstre har sluttet sig til det gammeldags kirkelige Standpunkt i denne Sag; jeg synes, det falder godt i Traad med Vestres Historie paa dette kulturelle Omraade. Derimod kan jeg med Rette forbavses over, at Ministerens Parti har sluttet sig til hans Forslag, da hans Partifæller i Kommissionen jo indtog et helt andet Standpunkt.

Ministeren udtaler, at jeg i en overordentlig Grad har været med til at sprede Uklarhed om Lovforslaget. Det er alt for stor Ære at tildele mig; jeg tillægger mig ikke en saa stor Indflydelse. Jeg har hævet min Røst for at trække de principielle Linier op i denne Sag og har for saa vidt fundet stor Tilslutning i den danske Befolkning. Fremtiden vil vise, om Ministeren har Befolkningens Tillid i dette Spørgsmaal, eller om man slutter sig til de Ideer, jeg har gjort mig til Ordfører for, bl. a. ogsaa med Hensyn til Klinikkerne; thi her kan man da virkelig tale om en overordentlig stor Uklarhed. Ministeren var øjensynlig pikeret over, at jeg spurgte, hvordan alle disse Klinikker skal indrettes. Han sagde: jeg kan da ikke fastlægge noget, før jeg ser, hvad der bliver gjort fra anden Side. Altsaa, vi kan maaske naa saa langt frem, at Ministeren erkender, der kan komme et Tidspunkt, hvor der fra anden Side bliver iværksat saa mange positive Foranstaltninger, at disse Klinikker er ganske overflødige. Var det saa ikke bedst at afvente dette, inden man vedtog at oprette Klinikkerne?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Af Hensyn til Tingets Forretningsorden skal jeg vente, indtil Spørgsmaalet om Nævningerne sættes paa Dagsordenen — det sker jo under næste Punkt —, med at besvare, hvad Ministeren har sagt desangaaende. Jeg vil i øvrigt gøre opmærksom paa, at ved denne Sags første Behandling her i Tinget havde vi foranlediget af Ministeren en Debat om det russiske Forslag. Ministeren svarede ikke i denne Debat paa de Argumenter,